

«Aquesta pesta negra no em matarà mai»

Vorejant el centenari (té 98 anys), pot explicar que ha superat el coronavirus. Va néixer a Castelló d'Empúries i, actualment, viu a Vilabertran, acompanyada per una noia que la cuida.

Gairebé un any després de l'arribada del coronavirus a casa nostra, han estat molts els gironins afectats per aquesta pandèmia. Els centres hospitalaris gironins han registrat nombrosos casos de persones de totes les edats amb problemes ocasionats per aquest virus, tremendament problemàtic per a la població mundial. Una dona alt-empordanesa de 98 anys ha superat la batalla contra la covid-19 i té previst celebrar el seu recent aniversari amb la família tan bon punt pugui. El coronavirus, que ha provocat més de dos milions de morts al món, no ha pogut amb la Maria Bolasell Casanovas, filla de Castelló d'Empúries i veïna de Vilabertran. Viu sola, amb el suport d'una cuidadora, té el cap molt serè i ha estat autònoma fins fa poc, quan els seus fills van decidir contractar una noia que la cuidi després de plantar cara a la pandèmia.

«Aquesta pesta negra no em matarà a mi», assegura amb un somriure d'orella a orella, tot i que reconeix que ha d'admetre que no ha estat una situació fàcil passar aquesta malaltia. «Ho he passat força malament», afirma.

I així és com va anar: la Maria va tenir febre un parell de dies, se sentia dèbil, es trobava molt esgotada i, fins i tot, va perdre la gana. La dona relata que no notava el gust del menjar. En principi, tenint en compte que els símptomes que l'afectaven eren relativament lleus durant la infecció, no va ser necessari que ingressés a l'hospital. I, en el seu cas, va combatre la malaltia seguint el tractament en l'entorn domiciliari. Els metges del Servei d'Urgències de l'hospital de Figueres, que, segons comenta la Maria, la van atendre «molt correctament», no van considerar necessari haver-la d'ingressar. Per aquesta raó, un cop els sanitaris la van haver atès, una ambulància la va tornar a desplaçar a casa seva, això sí, en un trajecte que ella recorda «amb una sensació de por». Va haver de ser traslladada sense que cap familiar la pogués acompanyar en un moment en què es trobava realment malament, per la febre i la tos seca que li provocava situacions desagradables.

Malgrat això, la covid, que té especial incidència en les persones grans, ha estat benèvola amb Bolasell. Ha hagut d'estar aïllada durant un parell de setmanes i «això és el que més mal m'ha fet». De tota manera, la seva filla, Glòria Corominas, afirma que «el més important és que se n'ha sortit sense patir seqüeles i la família no ens ho pensàvem pas».

«Els malalts d'aquestes edats que venen a l'hospital difícilment poden combatre la infecció, perquè el virus els afecta als punts més dèbils i acostumen a tenir-ne força», assegura Esther Celda, directora d'Atenció

Sociosanitària de la Fundació Salut Empordà. Per això, en aquest cas, «és sorprenent que la Maria hagi pogut superar-ho sense efectes secundaris», Celda afegeix que moltes persones grans superen la covid, perquè l'edat és un factor de risc, però no és determinant. «Cada persona té una edat cronològica (els anys que té) i una edat biològica, que és fruit de la seva reserva fisiològica. La reserva és la capacitat que té una persona, sigui per genètica o sigui per factors ambientals, per donar resposta a un estressor extern com pot ser el coronavirus», argumenta Celda.

La reserva fisiològica i la capacitat funcional que tingui prèviament aquesta persona més la presència o absència de malalties cròniques i de fragilitat són els factors que contribueixen a la supervivència de persones d'edat avançada a moltes malalties, inclosa la covid-19.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2021/02/13/aquesta-pest-negra-no-em/1088807.html?utm_source=rss